

LA GRACOLARIA

Periódico semanal

La Redacción no se hace solidaria de los trabajos firmados.

Insertense ó no, no se devuelven los originales.

Anuncios, edictos y comunicados á precios convencionales.

Redacción y Administración

CALLE DE CORRÓ, 9

Precios de suscripción

Trimestre, pago adelantado.	1'50 ptas
Número suelto.	0'15 "
Número atrasado.	0'20 "

AFORISMES M ETEOROLÓGICHS DE CATALUNYA

Creiem que nostres estimats lectors veurán ab gust una exposició d'aforismes meteorològichs de Catalunya, acompanyats del corresponent examen analítich, demostratiu del gran temperament d'observació de nostres progenitors, sempre de dols recort, pels qui estiman la terra ahont s'ha gronxat son bresol, y quin cel els ha donat las més fortas impressions de la seva infantesa; tant si asporuguits han vist sintejarlo per lo llamp y rebruny del tró, que trontollaba la negra nuvolada de la tempesta; com si en rebullenta nit d'istiu, y saturats de flayres, ratlladas per l'espurneig de la papa de Sant Juan, han vist parpallejar els estels que'l rubllian,

Lo cel de Catalunya es un cel ben nostre. Lo blau intens que s'encaballa sobre las feréstegas gorjas del Pirineu, besant las neus de las altas serraladas, s'extén reflectant tans blans humits sobre valls y plans fins al mar, ahont ressurt un altre atzur, el del mar llati, niu d'enteniments creadors, lloca eterna d'artistas que s'ennaspren fins á las misteriosas alturas del fruir animich.

La tardor encaixa admirablement al nostre esser, per lo empeltment rebut de rassa vinguda de las terras de Gotland. Abdós elements, climatològich y étnich, ens donan la catalana serietat, aqueixa melangia similar al spleen de las regions del Nort, sagell semblant á la gebrada. Per éll riem, estant seriosos, y si tenim una expansió d'alegría, al moment es frenada per forsa misteriosa: 'l primer impuls cáustich del temperament llati, es soptadament regulart pel tremp ceremoniós del Escandinau, harmoniós maridatge del Etesi, que revolca las onas triangulosas del mar Jónich, ab las embestidas del Mals troom.

Las nostres bellas arts portan sempre en-

rredadas tradiccions de flayre hiperbórea, empeltadas desde las platjas del Báltich: per aixó la frivolitat es nostre capital enemich, tant, que hasta pasejant *fem un acte*.

El catalá casi may elou una riatlla: jamay la repateix. Barcelona que creix desenrotllanse per la fuetada d'un uniformisme sense solta, 's rebela contra 'ls motllos que se li imposan. Es forsada á tenir carrers arreglats, arbres en correcta formació, tiradas de casas ab la mateixa alsaria y las mateixas oberturas, com tiroyas de capsas de grills; pero en l'ornamentació ahont la seva voluntad impera, l'art s'aixampla y's vessa á bots y á barrals.

El parch carfit de cosetes, jamay será amich del poble, que sempre trepitjará 'ls seus quadros, sistells y paneretas, perque l'empipa veurer arbres, flors y plantas estudiant geometria, y que si una pussa ab delit, sigui estisorada pel butxi que la coll-trenca. Més s'estim l'escanyaulida clavellina y la mateta de pensaments que niuhan dintre d'un tupí, dalt d'un balcó tocant al cel, que las magnolias jugant á soldats y las flors fent geometria, desneridas y ab colors malaltissos.

L'urbe barcelonina es un condensador ahont s'afonyan totas las energias de la terra catalana, es lo correch ahont rodolan els nats desde 'ls escanallas del Pirineu fins al mar. Lo mateix s'hi ajoca l'empurdanés que'l cerdá, 'l del camp que'l de la ribera, 'l segarreta que'l vallesá; á tots recull per que desenrotllin la seva vilalitat, en proporció á la cultura y ardiment portats desde'l bresol: ella cova l'estol de catalans, que després s'enlayren, expandintse á reguitsells per tot lo món, ahont fan grillar la moneda afanyda, per retornar, al ponent de la seva vida, á la falda de la mare, quin calor misteriós els endulsex els bonys y avaranys d'un organisme ja capolat per lo trevall; y cosa admirable: 'l catalá pot adquirir terras, casas y bens per tot lo món, mes la fossana la té casi sempre á la sombra de la torre, quina campana va